

DOI 10.31558/2519-2949.2026.2.22

УДК 327.56:004.738

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6645-8856>

Ощипок І. Ф., Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ СВЯТОГО ПРЕСТОЛУ ЗА ПОНТИФІКАТУ ПАПИ ФРАНЦИСКА В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

У статті досліджується сучасна публічна дипломатія Святого Престолу в умовах цифрової комунікації за понтифікату папи Франциска. Аналіз демонструє, що традиційні дипломатичні практики трансформуються під впливом глобалізації, цифрових технологій та мультикультурних процесів, формуючи основу для більш інтегрованого та відкритого представлення інтересів Ватикану на міжнародній арені. Цифрові платформи стають ключовим інструментом, який дозволяє забезпечувати прямий контакт з глобальною аудиторією та сприяє оперативному поширенню етичних, гуманітарних і соціальних меседжів, обминаючи традиційні дипломатичні канали. Особлива увага приділяється політиці прямої комунікації папи Франциска, що забезпечує ефективний зворотний зв'язок із суспільством і формує довіру до інституції. Пряма взаємодія через соціальні мережі та цифрові ресурси є формою цифрової дипломатії, робить папу Франциска «селебриті-папою», підвищуючи його вплив і моральний авторитет. Водночас система цифрових платформ створює багатоканальну присутність Святого Престолу, інтегруючи духовні, соціальні та політичні аспекти у єдиний стратегічний наратив. Ця стратегія комунікації і репрезентації інтересів Ватикану виступає проявом м'якої сили, що дозволяє впливати на міжнародну аудиторію через авторитет і цінності. Мультиканальність формує сучасний образ Католицької церкви, поєднуючи традиційні цінності з відкритістю до сучасного інформаційного середовища, і виконує функцію своєрідного ребрендингу інституції. Таким чином, публічна дипломатія Святого Престолу за понтифікату Франциска постає ціннісно орієнтованим, мультиканальним механізмом впливу, у якому пряма комунікація, цифрові технології, культурні та соціальні практики взаємодіють і формують новий стиль дипломатичної діяльності Ватикану. Ця інтегрована стратегія забезпечує стабільну присутність, авторитет і ефективність інституції у сучасному глобальному інформаційному просторі, підкреслюючи значення цифрового та ціннісного виміру в міжнародній політиці.

Ключові слова: публічна дипломатія, Ватикан, Святий Престол, папа Франциск, цифрова дипломатія, м'яка сила, медіареформа, пряма комунікація, транснаціональний актор, цифрова суб'єктність, етичне лідерство.

Постановка проблеми. Трансформація сучасної дипломатії сьогодні супроводжується помітним зростанням ролі публічної дипломатії як інструменту м'якої сили, що орієнтований на формування міжнародної громадської думки, поширення цінностей та символічний вплив у глобальному комунікаційному просторі. За цих умов дедалі більшого значення набуває діяльність недержавних і транснаціональних акторів, здатних поєднувати ціннісний, моральний та інформаційний ресурси впливу. Святий Престол у цьому контексті виступає як специфічний транснаціональний актор міжнародних відносин, публічна дипломатія якого ґрунтується не на класичних інструментах державної влади, а на моральному авторитеті та розгалуженій цифровій і медійній присутності. Водночас механізми адаптації публічної дипломатії Святого Престолу до умов цифрової комунікації та критерії її ефективності залишаються недостатньо систематизованими у сучасних політологічних дослідженнях, що зумовлює актуальність даної статті.

Мета статті полягає у виявленні ключових комунікаційних механізмів та інструментів публічної дипломатії Святого Престолу, через які вона адаптується до умов цифрової комунікації та реалізує ціннісний характер дипломатії як інструмент м'якої сили сучасних міжнародних відносинах. У статті передбачається окреслити основні інструменти та канали публічної комунікації, а також простежити їхню роль у зміні моделей публічної дипломатії Святого Престолу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науковій літературі публічна дипломатія Святого Престолу досліджена фрагментарно. В українських дослідженнях ця проблематика переважно розглядається крізь призму релігієзнавства або класичної міждержавної дипломатії. Лише поодинокі праці побіжно звертаються до публічної дипломатії Святого Престолу. Зокрема, у працях О. Костюка [3], а також А. Бабинського та П. Сміцюка акцент зроблено на аналізі публічних звернень та риторику Папи Франциска у сучасному політичному контексті, акцентуючи на комунікаційних і дискурсивних аспектах його діяльності. Водночас І. Данилюк, М. Отрош, І. Тихоненко [5] та В. Козлов [2] зосереджуються на правових та інституційних засадах дипломатичної практики Святого Престолу.

У зарубіжній науковій літературі публічна дипломатія Святого Престолу представлена значно ширше. Ф. Арсено [7] зосереджується на стратегічній зовнішній комунікації та нарративному вимірі діяльності Папи Франциска як публічного дипломата, тоді як А. Півко [18] акцентує на символічних і гуманітарних аспектах його візитів, зокрема у контексті міжрелігійного діалогу та конфліктних регіонів. Г. Голан, Ф. Арсено та М. Соул [12] розглядають цифрові комунікаційні платформи у контексті міжнародного позиціонування Святого Престолу. Наукові праці М. Барбато, Т. Бірнса та Дж. Троя [8; 9; 20] зосереджені на суб'єктності Ватикану, гібридному характері релігійної дипломатії та ролі морального авторитету у міжнародних відносинах.

Невирішені частини проблеми. Попри наявність значної кількості досліджень, присвячених окремим аспектам діяльності папи Франциска, у сучасній політологічній літературі бракує цілісного аналізу сучасних практик публічної дипломатії Святого Престолу в умовах цифрової комунікації. Зокрема, недостатньо вивчено, як взаємодіють традиційні дипломатичні інструменти, ціннісні механізми та цифрові комунікаційні платформи для формування міжнародного авторитету та морального капіталу Ватикану. Нерозкритим залишається питання, яким чином цифрові та традиційні практики публічної дипломатії сприяють створенню сучасного стилю діяльності Святого Престолу, який поєднує класичні дипломатичні підходи з ціннісним, етичним та цифровим вимірами. Саме цю аналітичну прогалину заповнює дана стаття, пропонуючи системний політологічний аналіз публічної дипломатії Святого Престолу за понтифікату папи Франциска.

Виклад основного матеріалу. У межах сучасних міжнародних відносин дипломатія постає як багатогранна діяльність, спрямована на реалізацію зовнішньополітичних стратегій та захист інтересів суб'єктів міжнародного права — як держав, так і акторів особливого статусу. Серед останніх Святий Престол посідає унікальне місце, виступаючи специфічним суб'єктом дипломатичних відносин [2, с. 13]. Він функціонує як транснаціональний актор, поєднуючи традиційні дипломатичні інструменти з моральним і духовним впливом, що дозволяє йому брати участь у глобальних процесах на рівні, недоступному для світських держав. Такий статус підкріплений територіальним базисом (місто Ватикан), міжнародно-правовим визнанням та розгалуженою мережею вірян, а також системою канонічного права та етичних принципів, які структурують порядок у спільнотах і глобальній публічній сфері [8, с. 4].

Публічна дипломатія у цьому контексті виступає відкритим комунікаційним процесом, орієнтованим на формування позитивного сприйняття актора, його політичного курсу та ціннісних орієнтирів через реалізацію інформаційних, культурних та освітніх ініціатив. Вона пов'язується з механізмами стратегічної комунікації, що передбачають конструювання нарративів і фреймів для формування бажаного міжнародного іміджу суб'єкта [12, с. 5–6]. У цьому ж руслі К. Балабанов та М. Трофименко розглядає публічну дипломатію як дієвий інструмент цілеспрямованої розбудови позитивного міжнародного іміджу та забезпечення довготривалого впливу на зовнішні аудиторії [1, с. 990].

Специфіка публічної дипломатії Святого Престолу полягає у поєднанні традиційних дипломатичних функцій із ціннісним та етичним компонентами. На відміну від класичної дипломатії, яка оперує закритими каналами, він виходить безпосередньо на громадську думку, використовуючи цінності як ключовий інструмент впливу. Це й робить публічну дипломатію Святого Престолу особливою формою комунікації, що ґрунтується на моральному авторитеті та універсальних гуманітарних принципах. Це повністю корелює з науковим підходом М. Трофименка щодо ціннісної природи публічної дипломатії недержавних акторів [6, с. 35]. Такий моральний капітал у світовій політиці зазвичай визначається як м'яка сила — здатність актора моделювати преференції інших суб'єктів через привабливість власної культури, етичних ідеалів та змістовне наповнення зовнішньої політики [17].

Святий Престол, попри свій унікальний статус та обмежений територіальний розмір, є одним із найбільш послідовних суб'єктів, що впродовж століть системно застосовують інструментарій публічної дипломатії. Історично його міжнародна активність вибудовувалася як багаторівнева глобальна система трансляції моральних орієнтирів, що утверджує його роль як транснаціонального лідера з вагомим етичним авторитетом у світовій політиці [9, с. 6].

Сучасна публічна дипломатія Святого Престолу спирається на достатньо розвинену систему офіційних комунікацій, що охоплює медіаресурси, пресу, видавничу діяльність. Її функціонування ґрунтується на поєднанні традиційних дипломатичних практик із публічними формами представлення позиції Ватикану, що забезпечує стабільну присутність Святого Престолу в міжнародному політичному просторі та сприяє збереженню його ролі як транснаціонального актора. Розширення публічних каналів взаємодії не замінює класичну дипломатію, а доповнює її, підсилюючи можливості формування довіри та впливу поза межами міждержавних механізмів. Орієнтація на відкриті форми звернення до міжнародної спільноти відображає адаптацію Святого Престолу до сучасних умов, у яких зростає значення громадської думки та ціннісних чинників у світовій політиці.

У сукупності ці процеси формують основу для посилення міжнародної суб'єктності Святого Престолу та дозволяють розглядати його публічну дипломатію як послідовний і системний механізм політичного впливу.

Концептуальні засади «нової публічної дипломатії» передбачають наявність розвиненого інформаційно-комунікаційного компонента як базового інструменту реалізації зовнішньополітичних інтересів [16, с. 16–20]. У цьому сенсі інформаційна присутність виступає не допоміжним, а системоутворювальним чинником формування зовнішньополітичної суб'єктності актора. Здатність залучати світову громадськість на свій бік в умовах миттєвої циркуляції інформації та дезінформації стала для Ватикану стратегічним пріоритетом. Понтифікат папи Франциска можна розглядати як етап певного «ребрендингу» Католицької церкви, у межах якого публічна дипломатія набула ознак цілісного механізму зовнішньополітичного позиціонування Святого Престолу в глобальному просторі. У цьому контексті цифрові платформи є не лише каналами зв'язку, а водночас важливим чинником формування публічного образу Святого Престолу.

Процес інституціоналізації цифрової присутності Ватикану, який почався з розбудови порталу *vatican.va*, поступово продемонстрував перехід до багаторівневої комунікаційної стратегії. Такий підхід свідчить про усвідомлення Святим Престолом необхідності репрезентації своїх інтересів у різних лінгвокультурних просторах як складової публічної дипломатії. Це дозволяє мінімізувати географічні та комунікаційні бар'єри у трансляції офіційного дискурсу. Ще до повноцінного запуску вебплатформ Ватикан системно впроваджував супутникові та програмні рішення (зокрема WORM, SEDOC) для глобального поширення папських послань. Така стратегічна послідовність підтверджує, що Церква розглядала цифровізацію не як технічну формальність, а як інструмент адаптації традиційної дипломатичної практики до умов глобальної інформаційної конкуренції, забезпечуючи прямий доступ до офіційного дискурсу Ватикану для різних лінгвокультурних спільнот [4, с. 131].

Подальша модернізація інфраструктури почалася із запуску у 2011 році порталу *news.va*, який консолідував ресурси газети *L'Osservatore Romano*, Ватиканських бібліотек та пресцентру. Функціонування ресурсу 39 мовами забезпечує стабільну присутність Святого Престолу в глобальному медіасередовищі. Це дає Ватикану можливість не лише поширювати власні наративи, а й впливати на інтерпретацію міжнародних подій. Показник у 10 млн унікальних користувачів та понад 1,5 млн завантажень документів свідчить про високий рівень довіри до офіційних ресурсів. У цьому контексті Святий Престол постає як один із впливових акторів інформаційного простору, який формує альтернативне джерело глобальних новин, що є важливим для участі в конструюванні міжнародного порядку денного.

Папа Франциск як реформатор медійної та комунікаційної сфери реалізує цю політику поступово, інтегруючи інновації у межах існуючих інституційних ресурсів [5, с. 116]. Такий підхід демонструє прагматичну модель реформування, спрямовану на збереження інституційної стабільності Святого Престолу як міжнародного актора. Важливим кроком у формуванні «цифрового суверенітету» та вебідентичності Церкви стало створення домену верхнього рівня *.catholic*. Цю ініціативу можна розглядати як спробу інституціоналізувати власний комунікативний простір і посилити контроль над репрезентацією дипломатичного наративу Святого Престолу в умовах інформаційних викликів. Власна доменна зона виконує функцію своєрідного «цифрового кордону» Церкви, забезпечуючи

маркування офіційних ресурсів та підвищення їхньої ідентифікації в глобальному інформаційному середовищі [24].

Окремий напрям цифрової дипломатії представлений освітньою платформою *Scholas.social* (2014 р.), що інтегрує понад півмільйона навчальних закладів. Цей проєкт демонструє перехід від вертикальної дипломатії до мережевої взаємодії, у межах якої Ватикан розширює свою м'яку силу через безпосередню гуманітарну присутність у вразливих регіонах, формуючи глобальну «культуру солідарності» [23].

Інституційним фундаментом цієї стратегії стала медіареформа 2015 р. Створення Дикастерії з питань комунікації об'єднало традиційні (Радіо Ватикану, Телецентр) і цифрові канали у цілісну систему управління інформаційними потоками [11]. Така консолідація активів трансформувала Ватикан у потужний комунікаційний центр, що дозволяє ефективно реагувати на виклики глобального медіасередовища та взаємодіяти з католиками й некатоліками у світовому масштабі [7, с. 3528].

Додатковим елементом присутності є масштабні мультимедійні проєкти, зокрема трансляції релігійних і культурних подій, освітні онлайн-ініціативи, музичні та мультимедійні проєкти (*Abba Pater, Wake Up!*) [10; 15]. Подібні ініціативи посилюють символічний капітал Святого Престолу та сприяють закріпленню його суб'єктності у міжнародному просторі. Таким чином, цифрова та медійна інфраструктура Ватикану формує цілісну інституційну систему, що забезпечує реалізацію публічної дипломатії в умовах трансформації сучасного політичного процесу.

На цьому тлі важливого значення набуває персоналізований вимір комунікації Святого Престолу. Однією з ключових особливостей публічної дипломатії за понтифікату папи Франциска стала активна політика прямої комунікації. Такий підхід передбачає безпосередню взаємодію понтифіка з аудиторією, що частково змінює традиційний характер дипломатичного діалогу. Вихід на громадськість без традиційного посередництва нунціїв чи офіційних представників дозволяє Ватикану оперативніше артикулювати свою позицію, формуючи образ Святого Престолу як відкритого, прогресивного та соціально відповідального актора міжнародних відносин.

Програмою подією став перший виступ папи: «брати-кардинали знайшли єпископа на краю світу» [13]. У цій короткій фразі поєдналося кілька стратегічних смислів: підкреслюється глобальний вимір понтифікату (походження з Латинської Америки) та акцентується титул «єпископ Риму» як символ служіння. Така риторика означила зміщення геополітичного вектора в бік Глобального Півдня й визначила гуманітарно-соціальну тональність дипломатичного дискурсу Ватикану.

Подальшим розвитком цієї комунікаційної моделі стало активне використання цифрових каналів. Важливу роль у цифровій дипломатії відіграють соціальні мережі, що стали каналом прямої комунікації понтифіка з міжнародною спільнотою. Акаунти *@Pontifex*, які функціонують дев'ятьма мовами, дозволяють звертатися до мільйонів користувачів, минаючи традиційні медійні фільтри. Ефективність цієї моделі підтверджується стрімким зростанням аудиторії (зокрема, 1 млн підписників в Instagram протягом перших 12 годин), що сприяє інтеграції образу папи у цифрове середовище та налагодженню взаємодії з молоддю [19]. Така модель комунікації підтверджується дослідженням О. Костюка, який зазначає: «Хоча Понтифік має значний обсяг роботи у формі енциклік, які ґрунтовно виражають його ідеологічні позиції, саме його публічні промови та дописи у соціальних мережах переважно впливають на ширшу аудиторію» [3, с. 15].

Дослідження «*Twiplomacy*» підтверджують статус *@Pontifex* як одного з найвпливовіших акаунтів серед світових лідерів. Зокрема, зафіксовано, що середній показник залученості (кількість ретвітів) у папи був у вісім разів вищим, ніж у президента США Б. Обами, попри меншу загальну чисельність підписників. Це свідчить про специфічну комунікаційну логіку: якщо світські лідери фокусуються на просуванні конкретних політичних програм, то папа Франциск використовує мережі для трансляції універсальних цінностей, підкреслюючи інклюзивний і глобальний характер Церкви [14].

Глобальний інтерес до постаті понтифіка підкріплюється даними пошукових систем: у пікові періоди він випереджав за кількістю запитів провідних світових політиків (Б. Обаму, А. Меркель). Характерно, що у молодіжному цифровому сегменті рівень популярності папи Франциска корелював із показниками лідерів глобальної поп-культури (One Direction, Justin Bieber) [14]. Такий феномен «релігійної медійності» підтверджує, що моральний авторитет понтифіка ... часто перевершує рівень підтримки національних політичних лідерів [3, с. 15].

Як бачимо, політика прямої комунікації понтифіка є надзвичайно ефективною. Її

результативність базується на конвертації морального авторитету в політичний вплив. Ватикан активно застосовує інструменти публічної дипломатії для медіації в конфліктних умовах. Показовим кейсом став апостольський візит до США (2015 р.), у межах якого Телевізійний центр Ватикану та канал ABC ініціювали прямий діалог між американською та кубинською молоддю. Цей захід виступив дієвим інструментом м'якої сили, що сприяв нормалізації міждержавних відносин і закріпив роль Святого Престолу як авторитетного посередника у глобальних політичних процесах.

Пряма комунікація папи стає каналом трансляції фундаментальних етичних наративів. Використання цифрових платформ для поширення ідей солідарності та гуманізму не лише формує особливий профіль публічної дипломатії Ватикану, а й створює підґрунтя для її ціннісного виміру, який постає визначальним чинником впливу в сучасному інформаційному середовищі.

Ціннісний аспект є фундаментальною характеристикою публічної дипломатії Святого Престолу. Водночас вплив, заснований на ціннісному капіталі, не є автоматичним: аналіз комунікації папи Франциска свідчить, що ефективність м'якої сили прямо залежить від змістовного та етичного наповнення послань. О. Костюк зазначає, що «формальний статус спікера (авторитет папи) відіграв менш вирішальну роль, ніж зміст його слів та цінності, які він передавав» [3, с. 15]. Це підтверджує, що вплив релігійних лідерів у сучасному світі залежить насамперед від релевантності та переконливості їхніх повідомлень.

На відміну від класичної дипломатії, орієнтованої на захист державних інтересів, підхід Франциска має виражений етичний і соціальний вимір. Публічна дипломатія Ватикану спрямована на поширення глобальних гуманітарних орієнтирів і не обмежується деклараціями, а підкріплюється конкретними діями, що демонструють принципи Церкви на практиці.

Ціннісна дипломатія реалізується через особисті жести понтифіка, що мають високе символічне значення. Зокрема, відкриття вертолітної площадки у Ватикані для потреб дитячої клініки «Бамбіно Дезу» (2015 р.) та забезпечення доступу безхатченків до Ватиканських музеїв стали актами «практичного гуманізму» [23; 21]. Такі кроки формують образ Святого Престолу як соціально відповідального актора, що підвищує його моральний авторитет. Як зазначає А. Півко, реалізація моральних принципів у публічному просторі перетворює ціннісні орієнтири на інструмент символічного впливу в міжнародній комунікації [18].

Наведені приклади свідчать, що ціннісна дипломатія папи Франциска реалізується через поєднання символічних жестів і конкретних соціальних практик у публічному просторі. Така форма комунікації дозволяє Святому Престолу підтримувати моральний авторитет і зміцнювати довіру міжнародної спільноти, водночас функціонуючи як елемент м'якої сили в сучасних міжнародних відносинах.

Висновки. Аналіз публічної дипломатії за понтифікату папи Франциска демонструє суттєве переосмислення традиційних дипломатичних практик під впливом глобалізації, цифрових технологій і мультикультурних процесів. Сучасна публічна дипломатія поєднує класичні принципи впливу з інноваційними форматами комунікації, що дозволяє ефективно транслювати цінності, цілі та пріоритети Церкви на міжнародну спільноту. Політика прямої комунікації забезпечує безпосередній контакт лідера Церкви з глобальною аудиторією, обходячи традиційні дипломатичні канали. Це сприяє ребрендингу інституції, формуючи її сучасний, відкритий і соціально відповідальний імідж. Через системну цифрову та медійну присутність папа Франциск набуває статусу «селеbritі-папи», центрального медійного актора та мультимедіальної платформи для впливу на міжнародну громадську думку, інтегруючи духовні, соціальні та політичні комунікації у єдиний стратегічний наратив.

Публічна дипломатія Святого Престолу за понтифікату Франциска, що включає цифрову дипломатію, є ціннісно орієнтованою мультимедіальною системою впливу, у якому пряма комунікація, цифрові технології, культурні та соціальні практики взаємодіють і формують новий стиль дипломатичної діяльності Ватикану. Ця інтегрована стратегія дозволяє ефективно транслювати моральні та гуманітарні цінності, формувати сучасний міжнародний імідж Церкви та забезпечувати сталу присутність у глобальному інформаційному просторі. Зрештою, це гарантує Святому Престолу високу дипломатичну життєздатність та статус релевантного етичного арбітра в умовах динамічної трансформації сучасного світопорядку.

Бібліографічний список :

1. Балабанов К. В., Трофименко М. В. «Публічна дипломатія» як відповідь на виклики сучасності. *Україна дипломатична = Diplomatic Ukraine* : наук. щорічник. 2013. Вип. 14. С. 989–1007. URL: <http://repository.mu.edu.ua/jspui/handle/123456789/525> .

2. Козлов В. А. Дипломатія Святого Престолу в постбіполярній системі міжнародних відносин за часів Іоанна Павла II. Вінниця : Книга-Вега, 2008. 192 с.
3. Костюк О. Analysis of Pope Francis's Statements Regarding the Russo-Ukrainian War. *Sophia. Human and Religious Studies Bulletin*. 2024. Вип. 23 (1). С. 19–25. URL: <https://doi.org/10.17721/sophia.2024.23.4>.
4. Ощипок І. Ф. Інформаційна діяльність Святого Престолу. *Український інформаційний простір*. № 1(5). 2020. С. 126–140. URL: [https://doi.org/10.31866/2616-7948.1\(5\).2020.206111..](https://doi.org/10.31866/2616-7948.1(5).2020.206111..)
5. Тихоненко І. В., Тамарянська С. В. Зовнішня політика Святого Престолу у пост-біполярну добу: трансформаційні зміни та тенденції модернізації. *Регіональні студії*. 2022. № 28. С. 116–121. URL: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2022.28.21>.
6. Трофименко М. В. Публічна дипломатія в умовах глобалізації : монографія. Маріупольський державний університет: Університетська книга, 2025. 510 с.
7. Arceneaux P. Popes as Public Diplomats: A Longitudinal Analysis of the Vatican's Foreign Engagement and Storytelling. *International Journal of Communication*. 2023. Vol. 17. P. 3514–3536. URL: <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/20371>.
8. Barbato M. The Holy See in Transnational Governance. *General Conference of the European Consortium for Political Research (ECPR)*. Reykjavik, 2011. P. 1–27. URL: <https://ecpr.eu/Events/Event/PaperDetails/9466>.
9. Byrnes T. Sovereignty, Supranationalism, and Soft Power: The Holy See in International Relations. *The Review of Faith & International Affairs*. 2017. Vol. 15, No. 4. P. 6–20. URL: [10.1080/15570274.2017.1392140](https://doi.org/10.1080/15570274.2017.1392140).
10. Christman E. Will Pope Francis' Album Be a Hit? An Analysis Based on Past Papal Album Sales. *Billboard*. 28.09.2015. URL: <https://www.billboard.com/articles/news/6708209/will-pope-francis-album-be-a-hit-an-analysis-based-on-past-papal-album-sales>.
11. Dicastero per la Comunicazione. Official website. URL: <http://www.comunicazione.va/it.html>
12. Golan G. J., Arceneaux P. C., Soule M. The Catholic Church as a public diplomacy actor: an analysis of the pope's strategic narrative and international engagement. *Journal of International Communication*. 2018. Vol. 24, No. 2. P. 1–21. URL: [10.1080/13216597.2018.1517657](https://doi.org/10.1080/13216597.2018.1517657).
13. Sky News. Habemus Papam! Pope Francis election. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=ZfAbTLewjs>.
14. Internet ama Papa Francesco. *Aleteia*. 28.01.2014. URL: <https://it.aleteia.org/2014/01/28/internet-ama-papa-francesco>.
15. Mason A. As Pope Francis Debuts A Rock Song (Really), We Explore 500 Years Of Papal Tunes. *WBUR*. 01.10.2015. URL: <https://www.wbur.org/artery/2015/10/01/pope-francis-album>.
16. Melissen J. The New Public Diplomacy: Soft Power in the Information Age. New York: Palgrave Macmillan, 2005. 221 p. URL: http://www.culturaldiplomacy.org/academy/pdf/research/books/soft_power/The_New_Public_Diplomacy.pdf
17. Nye J. Soft Power: The Means to Success in World Politics. New York : Public Affairs, 2004. 240 p.
18. Piwko A. Diplomacy of Pope Francis in the Middle East. *Religions*. 2025. Vol. 16, No. 7. Article 917. URL: [10.3390/rel16070917](https://doi.org/10.3390/rel16070917).
19. Pope breaks record on Instagram. *Crux*. 02.04.2016. URL: <https://cruxnow.com/church/2016/04/social-engagement-pope-breaks-record-on-instagram/>.
20. Troy J. The Pope's International Relations: A Political Theory of the Holy See. Oxford : Oxford University Press, 2018. 224 p.
21. Una piccola carezza: так Папа Франциск назвав візит до Ватиканських музеїв 150 бездомних. 29.03.2015. URL: <http://www.gliscritti.it/blog/entry/3065>.
22. Vaticano, arriva l'ok dell'Enac al nuovo eliporto per il Bambin Gesù. *Aleteia*. 22.09.2016. URL: <https://it.aleteia.org/2016/09/22/vaticano-arriva-lokdelldenac-al-il-nuovo-eliporto-per-il-bambin-gesu/>.
23. Video conference of the internet of Pope Francis with the students of the Scholas Social Network. 04.09.2014. *The Holy See*. URL: http://www.vatican.va/content/francesco/en/speeches/2014/september/documents/papa-francesco_20140904_videoconferenza-piattaforma-scholas.html.
24. Warner M. How Vatican Buying Dot-Catholic Top-Level Domain Will Change the Church. *National Catholic Register*. 15.06.2012. URL: <http://www.ncregister.com/blog/matthew-warner/vatican-to-buy-catholic-top-level-domain>.

Referenses:

1. Balabanov K. V., Trofymenko M. V. (2013). «Publicna dyplomatiia» yak vidpovid na vyklyky suchasnosti. *Ukraina dyplomatychna = Diplomatic Ukraine* : nauk. shchorichnyk. Vyp. 14. S. 989–1007. URL: <http://repository.mu.edu.ua/jspui/handle/123456789/525>.
2. Kozlov V. A. (2008). *Dyplomatiia Sviatoho Prestolu v postbipoliarnii systemi mizhnarodnykh vidnosyn za chasiv Ioanna Pavla II*. Vinnytsia : Knyha-Veha, 192 s.
3. Kostiuk O. (2024). Analysis of Pope Francis's Statements Regarding the Russo-Ukrainian War. *Sophia. Human and Religious Studies Bulletin*. Vyp. 23 (1). S. 19–25. URL: <https://doi.org/10.17721/sophia.2024.23.4>.

4. Oshchypok I. F. (2020). Informatsiina diialnist Sviatoho Prestolu. *Ukrainskyi informatsiinyi prostir*. № 1(5). S. 126–140. URL: [https://doi.org/10.31866/2616-7948.1\(5\).2020.206111](https://doi.org/10.31866/2616-7948.1(5).2020.206111).
5. Tykhonenko I. V., Tamarianska S. V. (2022). Zovnishnia polityka Sviatoho Prestolu u post-bipoliarnu dobu: transformatsiini zminy ta tendentsii modernizatsii. *Rehionalni studii*. № 28. S. 116–121. URL: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2022.28.21>.
6. Trofymenko M. V. (2025). Publichna diplomatiia v umovakh hlobalizatsii : monohrafiia. Mariupolskyi derzhavnyi universytet: Universytetska knyha, 510 s.
7. Arceneaux P. (2023). Popes as Public Diplomats: A Longitudinal Analysis of the Vatican's Foreign Engagement and Storytelling. *International Journal of Communication*. Vol. 17. P. 3514–3536. URL: <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/20371>.
8. Barbato M. (2011). The Holy See in Transnational Governance. *General Conference of the European Consortium for Political Research (ECPR)*. Reykjavik. P. 1–27. URL: <https://ecpr.eu/Events/Event/PaperDetails/9466>.
9. Byrnes T. (2017). Sovereignty, Supranationalism, and Soft Power: The Holy See in International Relations. *The Review of Faith & International Affairs*. Vol. 15, No. 4. P. 6–20. URL: [10.1080/15570274.2017.1392140](https://doi.org/10.1080/15570274.2017.1392140).
10. Christman E. (2015). Will Pope Francis' Album Be a Hit? An Analysis Based on Past Papal Album Sales. *Billboard*. 28.09.2015. URL: <https://www.billboard.com/articles/news/6708209/will-pope-francis-album-be-a-hit-an-analysis-based-on-past-papal-album-sales>.
11. Dicastero per la Comunicazione. Official website. URL: <http://www.comunicazione.va/it.html>.
12. Golan G. J., Arceneaux P. C., Soule M. (2018). The Catholic Church as a public diplomacy actor: an analysis of the pope's strategic narrative and international engagement. *Journal of International Communication*. Vol. 24, No. 2. P. 1–21. URL: <https://doi.org/10.1080/13216597.2018.1517657>.
13. Sky News. Habemus Papam! Pope Francis election. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=ZfAbTLlewjs>.
14. Internet ama Papa Francesco. *Aleteia*. 28.01.2014. URL: <https://it.aleteia.org/2014/01/28/internet-ama-papa-francesco>.
15. Mason A. As Pope Francis Debuts A Rock Song (Really), We Explore 500 Years Of Papal Tunes. *WBUR*. 01.10.2015. URL: <https://www.wbur.org/artery/2015/10/01/pope-francis-album>.
16. Melissen J. (2005). *The New Public Diplomacy: Soft Power in the Information Age*. New York: Palgrave Macmillan. 221 p. URL: http://www.culturaldiplomacy.org/academy/pdf/research/books/soft_power/The_New_Public_Diplomacy.pdf.
17. Nye J. (2004). *Soft Power: The Means to Success in World Politics*. New York : Public Affairs. 240 p.
18. Piwko A. (2025). Diplomacy of Pope Francis in the Middle East. *Religions*. Vol. 16, No. 7. Article 917. URL: <https://doi.org/10.3390/rel16070917>.
19. Pope breaks record on Instagram. *Crux*. 02.04.2016. URL: <https://cruxnow.com/church/2016/04/social-engagement-pope-breaks-record-on-instagram/>.
20. Troy J. (2018). *The Pope's International Relations: A Political Theory of the Holy See*. Oxford : Oxford University Press. 224 p.
21. Una piccola carezza: tak Papa Frantsysk nazvav vizyt do Vatykanskykh muzeiv 150 bezdomnykh. 29.03.2015. URL: <http://www.gliscritti.it/blog/entry/3065>.
22. Vaticano, arriva l'ok dell'Enac al nuovo eliporto per il Bambin Gesù. *Aleteia*. 22.09.2016. URL: <https://it.aleteia.org/2016/09/22/vaticano-arriva-lokdelenac-al-il-nuovo-eliporto-per-il-bambin-gesu/>.
23. Video conference of the internet of Pope Francis with the students of the Scholas Social Network. 04.09.2014. *The Holy See*. URL: http://www.vatican.va/content/francesco/en/speeches/2014/september/documents/papa-francesco_20140904_videoconferenza-piattaforma-scholas.html.
24. Warner M. How Vatican Buying Dot-Catholic Top-Level Domain Will Change the Church. *National Catholic Register*. 15.06.2012. URL: <http://www.ncregister.com/blog/matthew-warner/vatican-to-buy-catholic-top-level-domain>.

Oshchypok I. Public diplomacy of the Holy See – Francis' pontificate and the era of digital globalization

The article examines the contemporary public diplomacy of the Holy See in the context of digital communication during the pontificate of Pope Francis. The analysis demonstrates that traditional diplomatic practices are undergoing transformation under the influence of globalization, digital technologies, and multicultural processes, thereby forming the basis for a more integrated and open representation of the Vatican's interests on the international stage. Digital platforms have become a key instrument enabling direct engagement with a global audience and facilitating the rapid dissemination of ethical, humanitarian, and social messages while bypassing traditional diplomatic channels. Particular attention is paid to Pope Francis's policy of direct communication, which ensures effective feedback from

society and contributes to the strengthening of institutional trust. Direct interaction through social media and digital resources constitutes a form of digital diplomacy and contributes to the construction of the image of Pope Francis as a “celebrity pope,” enhancing his influence and moral authority. At the same time, the system of digital platforms creates a multichannel presence of the Holy See, integrating spiritual, social, and political dimensions into a unified strategic narrative. This communication and representation strategy functions as an expression of soft power, enabling the Vatican to influence international audiences through authority and values rather than coercion. Multichannel communication shapes a contemporary image of the Catholic Church that combines traditional values with openness to the modern information environment and performs the function of a distinctive institutional rebranding. Thus, the public diplomacy of the Holy See during the pontificate of Pope Francis emerges as a value-oriented, multichannel mechanism of influence in which direct communication, digital technologies, and cultural and social practices interact to form a new style of Vatican diplomatic activity. This integrated strategy ensures the institution’s stable presence, authority, and effectiveness within the contemporary global information space, underscoring the importance of digital and value-based dimensions in international politics.

Keywords: *public diplomacy, Holy See, Pope Francis, digital diplomacy, soft power, media reform, direct communication, transnational actor, digital subjectivity, ethical leadership.*